

RUGĂCIUNEA ÎNTÂI

Doamne, Cel ce ești prea curat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat și fără de răutate; Care singur ai nemurire, locuind în lumina cea neapropiată; Cel ce ai făcut cerul și pământul și marea și toate cele zidite în ele; **Care plinești cererile, mai înainte de cerere**; Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Părintele Domnului și Dumnezeuului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din pururea Fecioara Maria, Preaslăvita Născătoare de Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învățând, iar mai pe urmă și cu fapta arătând, când a răbdat patima Sa cea mântuitoare, ne-a dat pildă nouă, smeriților și păcătoșilor și nevrednicilor robilor Tăi, să-Ți aducem Ție rugăciuni, cu capetele și cu genunchii plecați, pentru păcatele noastre și pentru greșelele cele din neștiință ale credincioșilor.

Însuși, mult-Milostive și Iubitorule de oameni, **auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii**, în care Domnul nostru Iisus Hristos, după ce S-a înălțat la ceruri și a șezut de-a dreapta Ta, Dumnezeu și Părinte, a trimis pe Duhul Sfânt peste Sfinții Săi Ucenici și Apostoli, Care a șezut peste fiecare dintr-înșii, și s-au umplut toți de harul Lui cel neîmputinat, și au grăit într-alte limbi mărețiile Tale și au proorocit. **Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ție, și adu-Ți aminte de noi, smeriții și osândiții, și alungă robia sufletelor noastre, Cel ce cu milostivirea Ta mijlocești pentru noi.**

Primește-ne pe noi, care cădem înaintea Ta și grăim: Greșit-am! Înaintea Ta suntem puși din pântecul maicii noastre; Tu ești Dumnezeu nostru. **Dar, pentru că s-au scurs în zădărnicie zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău, și ne aflăm lipsiți de toată apărarea. Totuși, nădăjduind în îndurările Tale, grăim către Tine: Păcatele tinereților noastre și ale neștiinței nu le pomeni, și de cele ascunse ale noastre, curățește-ne pe noi.**

Nu ne lepăda pe noi în vremea bătrâneților; când slăbește tăria noastră, nu ne părăsi pe noi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învrednicește-ne să ne întoarcem la Tine și caută spre noi cu bună-voință și cu har. Cumpănește fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulțimii păcatelor noastre.

Caută din înălțimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul Tău, care stă înainte și așteaptă de la Tine multă milă. Cercetează-ne pe noi cu bunătatea Ta. Izbăvește-ne pe noi de tirania diavolului. Întărește viața noastră cu poruncile Tale cele sfinte și sfințitoare. Înger credincios păzitor pune poporului Tău și pe toți ne adună în împărăția Ta. **Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine. Iartă-le lor și nouă păcatele. Curățește-ne cu lucrarea Sfântului Tău Duh. Strică meșteșugurile vrăjmașului cele împotriva noastră.**

RUGĂCIUNEA A TREIA

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Care încă în această viață cu noi fiind, ai dat oamenilor pacea Ta, și darul Preasfântului Duh îl dăruiești pururea celor credincioși, spre moștenire nestrucată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis acest dar Ucenicilor și Apostolilor Tăi, și ai întărit buzele lor cu limbi de foc, prin care tot neamul omenesc primind cunoștința de Dumnezeu în a sa limbă și în auzul urechilor, ne-am luminat cu lumina Duhului și am scăpat din înșelăciune, ca dintr-un întuneric; și prin împărțirea limbilor de foc celor văzute, cu lucrarea cea mai presus de fire, ne-am învățat a crede în Tine, Dumnezeule, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt: o Dumnezeire, o Putere și o Stăpânire. Tu, dar, Cel ce ești raza Tatălui și chipul neschimbat și nemutat al ființei și al firii Lui, Izvorul înțelepciunii și al harului, deschide-mi și mie păcătosului buzele și mă învață, cum se cuvine și pentru ce trebuie să mă rog.

Că Tu ești Cel ce știi mulțimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va covârși noianul acestora; că, **iată, cu frică stau înaintea Ta, punând deznădăduirea sufletului meu în fața adâncului milei Tale. Îndreptează viața mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul și cu puterea cea negrăită a înțelepciunii, Cel ce ești liman lin al celor cuprinși de valuri, și-mi arată calea pe care să merg. Dă gândurilor mele duhul înțelepciunii Tale; dăruiește nepriceperii mele duhul înțelepciunii; adumbrește faptele mele cu duhul temerii de Tine, duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele și cu duh stăpânitor întărește alunecarea cugetului meu.** Ca în toate zilele, fiind îndreptat, cu Duhul Tău cel bun, spre ceea ce este de folos, să mă învrednicesc a împlini poruncile Tale și pururea să-mi aduc aminte de venirea Ta cea slăvită, care va cerceta faptele noastre; **și să nu mă lași ca să mă amăgesc cu plăcerile cele stricăcioase ale lumii acesteia, ci întărește-mă să doresc câștigarea bunătăților celor viitoare, că Tu ai zis, Stăpâne: Oricâte va cere cineva în numele Tău, fără împiedicare va lua de la Dumnezeu, Părintele cel împreună veșnic cu Tine.**

Pentru aceasta, și eu, păcătosul, la Pogorârea Sfântului Tău Duh, mă rog bunătății Tale: Câte am cerut, dă-mi mie spre mântuire. Așa, Doamne, Care ești dăruitor bun și bogat, dătător de toată facerea de bine, împlinește rugăciunea mea, căci Tu ești îndurător, miluitor, părtaș fără de păcat al trupului nostru și Te pleci cu iubire și milostivire spre cei ce-și pleacă la Tine genunchii, curățind păcatele noastre. Pentru aceasta, dă, Doamne, poporului Tău, îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfințește-ne pe noi cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne pe noi cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale.

Ție Unuia am greșit, dar Ție Unuia și slujim. Nu știm să ne închinăm vreunui dumnezeu străin, nici să tindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greșelele, primește rugăciunile noastre, cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă, tuturor, mână de ajutor. Primește rugăciunea tuturor ca o tămâie bine-primită, ce se înalță înaintea împărăției Tale celei prea bune.

RUGĂCIUNEA A ȘASEA

Dumnezeule cel Mare și veșnic, Cel sfânt și iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit pe noi să stăm și în acest ceas înaintea slavei Tale celei neapropiate, spre cântarea și lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi, nevrednicii robii Tăi, și **ne dă nouă har, ca să-Ți aducem Ție, cu inimă înfrântă și smerită, slăvirea cea întreit sfântă și mulțumită pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut și le faci totdeauna nouă.** Adu-Ți aminte, Doamne, de neputința noastră și nu ne pierde pe noi pentru fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi smeriții, ca, scăpând de întunericul păcatului, să umblăm în lumina dreptății și, înarmându-ne cu armele luminii, să viețuim nebântuiți de toată meșteșugirea vicelanului, și cu îndrăzneală să Te preaslăvim pentru toate, pe Tine, Unul, Dumnezeu cel Adevărat și iubitor de oameni, căci într-adevăr și cu dreptate este o mare taină a Ta, Stăpâne și Făcătorul tuturor, risipirea cea vremelnică a făpturilor Tale, și după aceea alcătuirea din nou și odihna cea de veci.

Ție Ți mulțumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta și pentru ieșirea din ea, care, după făgăduința Ta cea nemincinoasă, ne arvunește nouă de mai înainte nădejdea învierii și a vieții celei nestricăcioase, pe care fă ca să o dobândim, la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu ești și începătorul învierii noastre și Judecătorul nemitarnic și iubitor de oameni pentru cele făcute în viață, Stăpân și Domn al răsplătirii; Care Te-ai făcut asemenea nouă, părtaș trupului și sângelui, prin smerirea cea mai adâncă, și ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că Însuși le-ai cercat de bunăvoie, Însuși fiind cercat prin cele pătimate, Te-ai făcut ajutor de bunăvoie nouă, celor supuși la încercări; pentru care ne-ai și adus pe noi la a Ta nepătimire.

Primește deci, Stăpâne, cererile și rugăciunile noastre și odihnește pe toți părinții fiecăruia, pe maici, pe frați, pe surori, pe fii, pe cei dintr-o rudenie și dintr-o seminție, și toate sufletele care au adormit mai înainte în nădejdea învierii și a vieții de veci; și așează sufletele și numele lor în cartea vieții, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac și ale lui Iacov, în latura celor vii, în împărăția cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toți, prin îngerii Tăi cei luminați, în sfintele Tale locașuri, ridicând împreună și trupurile noastre, în ziua în care ai hotărât, după făgăduințele Tale cele sfinte și adevărate.

Căci nu este, Doamne, moarte, pentru robii Tăi, când ieșim din trup și venim la Tine, Dumnezeule, ci mutare de la cele mai pline de întristare la cele mai bune și mai vesele, și odihnă și bucurie. Iar de am și greșit Ție ceva, fii milostiv și nouă și acelora, pentru că înaintea Ta nimeni nu este curat de întinăciune, chiar de ar fi viața lui doar o singură zi. Că numai Tu singur Te-ai arătat pe pământ fără de păcat, Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care toți nădăjduim să dobândim milă și iertare de păcate.

Pentru aceasta, ca un Dumnezeu bun și iubitor de oameni, dezleagă, lasă și ne iartă nouă și acelora, căderile în păcate, cele cu voie și cele fără de voie, cele cu știință și cele fără de știință, cele arătate și cele ascunse, cele cu lucrul și cele cu gândul, cele cu

cuvântul și cele din toate umbletele și mișcările noastre. **Și celor care s-au mutat de aici mai înainte, dăruiește-le izbăvire și iertare; iar pe noi, care suntem aici, ne binecuvintează, dăruindu-ne sfârșit bun și pașnic și nouă și la tot poporul Tău și, revărsând asupra noastră îndurările milei și ale iubirii de oameni, la venirea Ta cea înfricoșătoare și de temut fă-ne vrednici de împărăția Ta.**